

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות מז-מז:

תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים ומטורפין ויסורין באין עליהם? אם אומר - יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד, ומודיעין אותו מקצת מצוות קלות ומקצת מצוות חמורות, ומודיעין אותו עוונשן של מצוות, אומרים לו: הוי יודע שעד שלא באת למידה זו, אכלת חלב - אי אתה ענוש כרת, חיללת שבת - אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו אכלת חלב - ענוש כרת, חיללת שבת - ענוש סקילה. וכשם שמודיעין אותו עוונשן של מצוות, כך מודיעין אותו מתן שכר... ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו. קיבל - מלין אותו מיד... נתרפא - מטבילין אותו מיד, ושני תלמידי חכמים עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצוות קלות ומקצת מצוות חמורות. טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו

2. תלמוד בבלי מסכת בכורות ל:

עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו. ר' יוסי בר' יהודה אומר: אפילו דקדוק אחד מדברי סופרים

3. רמב"ם הל' איסורי ביאה יג-א:

בשלשה דברים נכנסו ישראל לברית במילה וטבילה וקרבתן. מילה היתה במצרים שנאמר וכל ערל לא יאכל בו, מל אותם משה רבינו שכולם ביטלו ברית מילה במצרים חוץ משבט לוי ועל זה נאמר ובריתך ינצורו. וטבילה היתה במדבר קודם מתן תורה שנאמר וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, וקרבתן שנאמר וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ע"י כל ישראל הקריבום. וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבתן שנאמר ככם כגר, מה אתם במילה וטבילה והרצאת קרבן אף הגר לדורות במילה וטבילה והרצאת קרבן. ומהו קרבן הגר עולת בהמה או שתי תורים או שני בני יונה ושניהם עולה, ובזמן הזה שאין שם קרבן צריך מילה וטבילה וכשיבנה בית המקדש יביא קרבן.

4. רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יג

הלכה יד: אל יעלה על דעתך שמששון המושיע את ישראל או שלמה מלך ישראל שנקרא ידיד יי' נשאו נשים נכריות בגיותן, אלא סוד הדבר כך הוא, שהמצוה הנכונה כשיבא הגר או הגיורת להתגייר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורח שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרשו, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבליים אותן שנאמר ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה.

הלכה טו: לפיכך לא קבלו בית דין גרים כל ימי דוד ושלמה, בימי דוד שמא מן הפחד חזרו, ובימי שלמה שמא בשביל המלכות והטובה והגדולה שהיו בה ישראל חזרו, שכל החוזר מן העכו"ם בשביל דבר מהבלי העולם אינו מגייר הצדק, ואעפ"כ היו גרים הרבה מתגיירים בימי דוד ושלמה בפני הדיוטות, והיו ב"ד הגדול חוששין להם לא דוחין אותן אחר שטבלו מכ"מ ולא מקרביין אותן עד שתראה אחריתם.

הלכה טז: ולפי שגייר שלמה נשים ונשאן, וכן שמשון גייר ונשא, והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר, ולא על פי ב"ד גיירום חשבן הכתוב כאילו הן עכו"ם ובאיסורן עומדין, ועוד שהוכיח סופן על תחלתן שהן עובדות כו"ם שלהן ובנו להן במות והעלה עליו הכתוב כאילו הוא בנאן שנאמר אז יבנה שלמה במה.

הלכה יז: גר שלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל וטבל בפני ג' הדיוטות ה"ז גר, אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל וטבל יצא מכלל העכו"ם וחוששין לו עד שיתבאר צדקותו, ואפילו חזר ועבד כו"ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קידושין, ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שטבל נעשה כישראל, ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואף על פי שנגלה סודן.

הלכה יח: ומפני זה אמרו חכמים קשים להם גרים לישראל כנגע צרעת שרובן חוזרין בשביל דבר ומטעין את ישראל, וקשה הדבר לפרוש מהם אחר שנתגיירו, צא ולמד מה אירע במדבר במעשה העגל ובקברות התאווה וכן רוב הנסיונות האספסוף היו בהן תחלה.

5. מגיד משנה הלכות איסורי ביאה פרק יג הלכה יז

זה פשוט שאין הודעת המצות מעכב דיעבד

6. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא עמוד א

שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל, גייריה. אמר לו: דעלך סני לחברך לא תעביד - זו היא כל התורה כולה, ואידך - פירושה הוא, זיל גמור.

7. רש"י מסכת שבת דף לא עמוד א

גייריה - וסמך על חכמתו שסופו שירגילנו לקבל עליו, דלא דמיא הא לחוץ מדבר אחד - שלא היה כופר בתורה שבעל פה, אלא שלא היה מאמין שהיא מפי הגבורה, והלל הובטח שאחר שילמדנו יסמוך עליו.

8. שו"ת פסקי עוזיאל בשאלות הזמן סימן סה

תדע עוד, שהרי בגוי הבא להתגייר מודיעים אותו עיקרי הדת שהוא יחוד ה' ואיסור ע"ז ומאריכין עמו בדבר זה ואלו בקבלת המצות מודיעין אותו מקצת מצוות קלות וחמורות ומודיעין אותו מקצת עונשים של מצוות שאומרים לו קודם שבאת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו להודיעו כל דקדוקי עונשין וכו' דשמא כוונתו לשמים (סי' רס"ח סעיף ב' וש"ך ס"ק ה'). מכאן מפורש יוצא שאין דורשין ממנו לקיים המצות ואף לא צריך שבית דין ידעו שיקיים אותן, דאל"כ לא יתקבלו גרים בישראל דמי יערוב שגוי זה יהיה נאמן לכל מצוות התורה אלא מה שמודיעין לו מקצת מצוות הוא כדי שאם ירצה יפרוש וכדי שלא יוכל לומר אח"כ אילו ידעת לא הייתי מתגייר וזהו לכתחלה אבל בדיעבד אם לא הודיעוהו אינו מעכב (ש"ך שם ס"ק ג'). מכל האמור למדנו: שאין תנאי קיום המצות מעכב את הגרות אפילו לכתחלה.

אמנם לא נלמדי מנחל חס גר שאמר שמקבל עליו חן מדבר אחר דריענד ליה גר דבנפ' בכורות אין מנחל רק דאין מקבלין אותו אצל אולי דריענד אי גר וגם הרעניס עכ' נלדי פיד סי' דבזח' אפי' קבל עליו כל החורס חן עדקיון אחד אין מקבלין אותו אולי דריענד אי גר. וכל ראי' דריענד אי גר אף שלא קיבל כל סמכות דהרי נשנת לי' גייר סילל לבר שלא קיבל עליו רק תורה שנכתב ונשלחל חס אמריק' דריענד אי גר י'ל סילל סמך עלמו לכתחלה כטעם על חכמתו שאלח' יקבל עליו כל החורס כמי' רטי' נשנת טס טקטך על חכמתו טקטו טרינילו ולא דמי למקבל עליו חן מדבר אחר שלא סי' כופר חלל קלא סי' נחנין טאזא עפי' הנבזרה וכיולא נזה נחוס' ינחה כיד לעכין גר שנייר סילל פיע טיעסה כה'ג. חלל אי' חמרת דאף דריענד ליה גר כלל איך קיבל סילל ועם נשכי' שאלח' יקבל עליו טאר מלח טרי' נפי' עזילה מחדש נפי' ג' או עכ'פ קבלה מלח נפי' ג' ועי' טיע' דריענד נשכי'

10. שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח סעיף ג

כל ענייני הגר, בין להודיעו המצות לקבלם בין המילה בין הטבילה, צריך שיהיו בג' הכשרים לדון, וביום (תוס' ורא"ש פ' החולץ). מיהו דוקא לכתחלה, אבל בדיעבד אם לא מל או טבל אלא בפני ב' (או קרובים) (הגהות מרדכי) ובליה, אפילו לא טבל לשם גרות, אלא איש שטבל לקרוי ואשה שטבלה לנדתה, הוי גר ומותר בישראלית, חוץ מקבלת המצות שמעכבת אם אינה ביום ובשלשה.

11. שו"ת אחיעזר ח"ג סי' כ"ו

נראה דדין זה, דנוכרי שבא להתגייר ולקבל עליו כל המצוות חוץ מדקדוק אחד מדבר סופרים דאין מקבלין אותו, היינו במתנה שלא לקבל ושיהיה מותר לו דבר זה מן הדין, בזה אין מקבלים אותו, דאין שיעור ותנאי בגירות ואין גירות לחצאין. אבל במי שמקבל עליו כל המצוות, רק שבדעתו לעבור לתיאבון, אין זה חיסרון בדין קבלת המצוות

12. אגרות משה יו"ד ח"ג, סי' ק"ח

מסתבר ממשמעות כמה דברים דגר שקיבל כל המצוות, אבל אמר לבי"ד שאף שמקבל עליו כל המצוות יודע שלא יוכל לעמוד בניסיון ליהרג כשיאנסוהו בדברים שהדין הוא ייהרג ולא יעבור, שנחשב קבלת מצוות, מאחר שקיבלה חיוב המצוות לקיימם כשיהיה לה באפשר שהוא שלא תהא אנוסה, ומה שתעבור הוא מפני שאין בכוחה לעמוד בניסיון אף שברצונה לקיים המצווה ולא לעבור... מסתבר דאף כשיאמר שלא יוכל לעמוד בניסיון דממון, דהוא הדין.

13. תלמוד בבלי יבמות כד:

אחד איש שנתגייר לשום אישה, ואחד אישה שנתגיירה לשום איש, וכן מי שנתגייר לשום שולחן מלכים, לשום עבדי שלמה - אינן גרים, דברי ר' נחמיה; שהיה רבי נחמיה אומר: אחד גרי אריות, ואחד גרי חלומות, ואחד גרי מרדכי ואסתר - אינן גרים, עד שיתגיירו בזמן הזה. בזמן הזה סלקא דעתך? אלא אימא כבזמן הזה. הא איתמר עלה, אמר רבי יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב: הלכה כדברי האומר כולם גרים הם

14. חידושי הריטב"א מסכת יבמות דף כד עמוד ב

הלכה כולן גרים. פ' דגמרא גמיר לה דרבנן פליגי על ר' נחמיה וסתם מתני' כרבנן הוא, והקשו בתוספות כיון דגרי אריות גרים הן לרבנן למה אמרו שהם כגויים למ"ד גרי אריות הם, ותירצו דשאני התם שהכתוב אומר עליהם ואת אלהיהם היו עובדים לומר שלא נתגיירו בלב שלם מעולם ולא קבלו עליהם, ומאן דמכשר התם סבר דנתגיירו בלב שלם אלא חזרו לסורם, אבל (הא) הכא כיון דנתגיירו וקבלו עליהם חזקה הוא דאגב אונסייהו גמרו וקבלו ואף על גב דמחמת האונס הוה גירות הוא אליבא דרבנן.

15. שו"ת בית יצחק יו"ד ח"ב, סי' ק'

והנה בגוף הדבר דאם נתגייר לשום תועלת דלהלכה כולם גרים, כתב בריטב"א בשם הרמב"ן בטעם הדבר כיוון דאתגיירו וקבלו עליהם, חזקה היא דאגב אונסייהו גמרו וקבלו... מוכח דעל כל פנים בעי שיקבלו בלב שלם המצוות, מה שאין כן אם מגייר רק לפנים, ולבו בל עמו להחזיק במצוות, ואנו יודעין כוונתו, שגם אחר כך יהיה בוועל נידה ומחלל שבת ואוכל טריפות, לא הווי גר כלל, ולא שייך לומר בזה דברים שבלב אינם דברים... דשם שאני, שהוא בין אדם לחברו... ובין אדם לחברו דברים שבלב אינם דברים; מה שאין כן מה שמגייר ומקבל עליו עול מצוות, ואם בלבו שלא יקיימם - רחמנא לבא בעי, ולא נעשה גר

16. שו"ת דעת כהן, סי' קנ"ג

כל זמן שהייתה הקבלה בפה כראוי, יש לומר שאין לנו עניין עם דברים שבלב, שאינם דברים כלל. ואפילו אם יבוא אלינו ויגיד לנו שהיה בלבבו אחרת מאשר בפיו, אין לנו עסק כלל עם דברים שבלב"

17. אגרות משה יו"ד ח"א, סי' קנ"ז

במה שנסתפק כבוד תורתו אם גר שלא קיבל עליו מצוות אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד, וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה... ואף אם אמר בפיו שמקבל מצוות, אם אנו סהדי שאינו מקבל עליו באמת - אינו כלום. וגר שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות קיבל עליו מצוות באמת"